

Dordtse Leerregels par 15,16

Verkiezing

1 voorbijgaan van anderen

2 vragen van velen

Gemeente,

Boven op de bergtop van de uitverkiezing. Het waar geloof in Jezus Christus geeft er de zekerheid van. Als het pasje dat bewijs van inschrijving is. En op de bergtop van de uitverkiezing kun je terugkijken. In de eeuwigheid achter je: uitverkoren voor de grondlegging der wereld, naar Gods welbehagen, zonder enige grond in mij, uitverkoren om tot geloof gebracht te worden. En op die bergtop kun je vooruit kijken: tot in de eeuwigheid die komt, vast en zeker. Eeuwige heerlijkheid. Die gegarandeerd wacht. Want Gods liefde greep vast in de eeuwigheid en houdt vast tot in eeuwigheid.

Boven op de bergtop van de uitverkiezing. Terugkijken en vooruitkijken. Maar je kunt ook op zijn tijd naar beneden kijken. Naar beneden in het dal. Waar ik vandaan kom. Waar andere mensen nog steeds zijn. Maar ik kan ook nog verder naar beneden kijken: in de afgrond. In de afgrond van de eeuwige rampzaligheid. Ook daar zijn mensen. Ik durf nauwelijks namen noemen. Judas, dat is zeker. En anderen, allen die tot en met de laatste seconde van hun leven onbekeerd bleven. Want niet allen zijn behouden. Niet allen zijn zalig geworden. Hoe komt dat?

Nu, dat is niet omdat God dan ook verdrietig is en het verloren heeft van de duivel. Dat Hij moet zeggen: je was zo hard, de duivel hield je zo vast, het is Mij niet gelukt je te redden. Ik heb het niet gekund voor jou. Helaas. Nee, dat lezen we niet in de Bijbel. Maar hoe komt het dan?

1 voorbijgaan van anderen

Die donkere medaille heeft een voor- en een achterkant. De voorkant van die donkere medaille is: zij hebben zichzelf in de ellende gestort. Zij zijn zelf in de stroom van zonde en ellende gesprongen die voert naar het eeuwig verderf. Zij verdienen niet anders en niet beter. En: zij willen niet uit die stroom gehaald worden. Als er een reddende hand naar hen toekwam sloegen zij die zelf weg. Zij wilden blijven in die stroom naar het verderf. Huiveringwekkend. Dat is voorkant: gij hebt niet gewild om gered te worden. Maar op sommige plaatsen laat de Schrift ook de achterkant van die donkere medaille zien. Namelijk dat niet alle mensen zijn uitverkoren, maar God is er ook voorbijgegaan. Goed lezen:

God heeft hen niet teruggeduwd, God heeft niet weggestoten. Want zij zijn nooit gekomen. God heeft ook niet Zijn oren dichtgedaan toen zij riepen, want zij hebben nooit geroepen. Omdat zij zelf zich in de stroom van zonde hebben gestort en omdat zij zelf niet gered wilden worden is God hen in zijn verkiezing van eeuwigheid voorbijgegaan. Zo moet je de verwerping opvatten. Zo doe je recht aan een tekst als I Petrus 2:8 over mensen die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn.

Wie kan er wat van zeggen? Als je zelf door misdaad in de gevangenis bent gekomen. Terecht veroordeeld. En toen iemand jou eruit wilde halen toen ging je schoppen, toen ging je slaan, toen bekogelde je hem met stenen, ga weg, laat me met rust. Dat zo iemand in de gevangenis moet blijven, wie kan daar iets van zeggen? Niemand toch! Want ten eerste: mensen zijn al verloren. In Adam. God is mensen niets verplicht. God is niet verplicht hen het aanbod van genade te doen. Alleen de zondeval en alles wat daar uit voortkomt in ons leven is voldoende reden voor het eeuwige verderf. En als God wel het aanbod van genade doet is God niet verplicht je hart te veranderen. Als je zelf wegslaat en met stenen bekogelt en van je afslaat, God is niet verplicht om je hart te veranderen. Hij heeft het volste recht gehad mensen voorbij te gaan van eeuwigheid.

En nu het moeilijkste punt: ook zij weerkaatsen Gods deugden. De verlorenen in de hel weerkaatsen de deugd van Gods rechtvaardigheid. In hen toont God dat Hij rechtvaardigheid en heilig is. Spreuken 16:4 De HEERE heeft alles gewrocht om Zijn Zelfs wil, ja ook de goddeloze tot de dag des kwaads. En Romeinen 9:17 tot farao: hiertoe heb Ik u verwekt opdat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou. Zo ontfermt Hij dien Hij wil en Hij verhardt dien Hij wil. Daarom juicht de hemel als het zover komt in Openbaringen 19. Want dan is God niet teleurgesteld dat Hij er niet meer heeft behouden, dan heeft de duivel het niet gewonnen in een aantal mensen. Nee, dan is Gods raad volkomen vervuld. En dan schittert Gods rechtvaardigheid in hen die verloren gaan. Omdat zij zelf zich erin gestort hebben en zelf erin wilden blijven en God hen daarom voorbijgegaan is.

Waarom openbaart de Bijbel ons dit? Waarom wordt dit gepreekt? Allereerst omdat hert altijd gaat om God. Zijn eer en Zijn verheerlijking. Om twee redenen: de eerste is: slot art 16: dit is met recht verschrikkelijk voor allen die God en Jezus niet achtende, zichzelf aan de dingen van de wereld en de lusten van het vlees overgeven. God en Jezus niet achten en de aardse dingen het zondige gemak liever hebben dan de zaligheid. Ben jij dat? Bent u dat? Dan moet u niet denken dat God u niet verloren kan laten gaan. God heeft geen probleem als Hij je veroemen moet. Dan schittert Zijn heerlijkheid ook in je: dan laat Hij in jou in de hel

aan alle engelen en duivelen zien: kijk eens, zie Mijn rechtvaardigheid. Zie Mijn terechte wraak. Voor eeuwig. Knarsetandend van eigen schuld zul je moeten erkennen: Heere, U hebt groot gelijk, U bent rechtvaardig.

Dat is verschrikkelijk! Dat is zo vreselijk dat je wakker moet schrikken. Zo verschrikkelijk dat je ontwaken moet! Nu, vanavond! Om te roepen om genade. Heere, verheerlijk niet alleen uw rechtvaardigheid in mij, maar ook Uw barmhartigheid. Want in Jezus Christus hebt U toch ook Uw rechtvaardigheid getoond. Dat Hij moest sterven. Maar in Hem ook Uw barmhartigheid, dat Hij moest sterven. Heere, verlos mij, opdat al uw deugden mogen schitteren in mijn leven. Dan glanzen er toch meer deugden dan wanneer ik verloren ga.

Dat is zo verschrikkelijk dat als je boven op die bergtop mag staan en je kijkt naar beneden en je ziet mensen in het dal, in het dal, nog niet in de afgrond maar in het dal, mensen om je heen, dat je ze niet kunt laten leven zonder iets te zeggen, zonder te bidden. Te blijven bidden. Dat Jezus Jeruzalem niet kon aanzien zonder te wenen. Zo mag, zo moet u nu smeken voor al uw geliefden en vele anderen. Dat Paulus zei: wetende de schrik des HEEREN bewegen we de mensen tot het geloof. En om mensen die nooit het Evangelie nog gehoord hebben ermee te bereiken. Je kunt ze toch niet onaangekondigd verloren laten gaan? Heere, wat zou ik kunnen doen om hen Uw Naam bekend te maken? Kennen we dan geen bewogenheid voor anderen?

Daarom openbaart ons de Bijbel dit. En ten tweede om de verkiezing te meer aan te prijzen. Nog meer te laten schitteren. Nog meer te laten glanzen. Want Heere, waarom ik wel? Waarom ik wel? Ik heb mezelf ook in de zonde en ellende gestort. Net als zij. En ik wilde ook niet eruitgehaald worden, ik sloeg ook van mij af, ik gooide ook met stenen terug, net als zij. Ik wilde en verdiende ook niet. En mij wel uitverkoren, mij bent U niet voorbijgegaan. U hebt onderscheid gemaakt waar geen onderscheid is zeiden ze vroeger. Dat is zo groots, zo onbegrijpelijk, zo wonderlijk, eeuwig eeuwig zal ik U daarvoor danken. Dat U mij niet voorbijgegaan bent.....mij niet voorbijgegaan, mij niet voorbijgegaan, mij niet voorbijgegaan. Spurgeon zegt ergens: voor mijn bekering had ik kunnen begrijpen als God iedereen voorbijgaan was, en mij alleen zou hebben uitverkoren. Na mijn bekering had ik kunnen begrijpen als God iedereen zou hebben uitverkoren en mij alleen zou zijn voorbijgegaan. Maar Hij deed het. Halleluja.

Zou er één mens op die bergtop staan die zich niet verwonderd? Die zeggen zal: dat weet ik nou wel, daar hoeven we het nou niet meer over te hebben? Of zouden daar mensen staan, die knielen, knielen in verwondering, in aanbidding. Waarom was het op mij gemunt.....

Ja, denkt iemand, da's mooi, als je dat zo kunt en mag horen. Dat je staan op die bergtop nog rijker en wonderlijker wordt als je hoort dat God ook mensen is voorbijgegaan. Alleen, bij mij werkt het zo niet. In elk geval niet altijd en ook vanavond niet. Ik schrik ervan en de schrik slaat me om het hart. Als ik hoor dat God er ook voorbijgegaan is en dat Gods deugd van rechtvaardigheid ook schittert in hen die verloren gaan, dan zakt alle moed en hoop weg. Dan komt die gedachte in mij op: je zult zien, dat is op jou van toepassing. Ik ben er vast zo één, en of de duivel dat dan zegt tegen me of dat ik het zelf bedenken dat weet ik niet maar die stem klinkt wel en die gedachte komt wel in me op. Dat het misschien allemaal toch niet waar is en toch niet helpt. Ik ben misschien wel of vast en voorbijgegaane een verwoorpene.

2 vragen van velen

Ja, de duivel maakt overal misbruik van. We hoorden al eerder en ook vanavond weer: zo mag je en hoeft je de uitverkiezing niet te gebruiken. Begin bij het aanbod van genade in je verlorenheid. Maar ja, de duivel misbruikt alles. Dat God liefde is misbruikt hij om mensen vals gerust te stellen. Dat God verkoren heeft misbruikt hij om mensen vals ongerust, wanhopig, moedeloos te maken.

Maar de Dordtse Leerregels gaan er gelukkig ook op in. Ze hebben het in par 16 over twee soorten mensen die geschrokken kunnen zijn van par 15. Allereerst mensen met gebrek aan zekerheid. Nou, dan zijn de meesten van ons wel benoemd zou ik haast denken. Als ik zou vragen uw vinger op te steken zouden er heel wat vingers de lucht ingaan denk ik. Mensen met gebrek aan zekerheid, of die geen zekerheid hebben. Par 15 omschrijft het zo: mensen die het levend geloof in Christus, het zekere vertrouwen des harten, de vrede van het geweten en de kinderlijke gehoorzaamheid en de roem in God door Christus niet krachtig gevoelen. Je voelt het allemaal niet, of niet zo sterk.

Je weet wel dat je schuldig en verloren bent. Het is wel donker en duister in je hart. Denk aan Heman in Psalm 88. En ergens weet je: wie tot Jezus komt zal Hij geenszins uitwerpen. Maar: je merkt er niets van, je voelt geen zekerheid. Je voelt alleen maar schuld, of je voelt alleen maar donkerheid, of je voelt alleen maar pijn, of je voelt juist helemaal niks. In elk geval voel je ook geen zekerheid. En rond het Heilig Avondmaal kun je het er moeilijk mee hebben. Moet je, mag je, kun je aangaan als je geen zekerheid voelt? Het bootje schommelt zo en slingert zo aan die meerpaal.

Wat zeggen de Dordtse Leerregels? Deze mensen moeten de middelen blijven gebruiken waardoor God beloofd heeft deze dingen te werken. De middelen blijven gebruiken. Dat is de Bijbel lezen, naar de

kerk gaan, wat je hoort en leest overdenken en biddend voor God neerleggen. De sacramenten blijven gebruiken. Blijven doen! Niet moedeloos worden door de gedachte: misschien helpt het toch wel niks. Nee, voortgaan in het gebruik van de middelen. Want daar belooft God zegen op. Dat zal Hij zegenen. Blijven gebruiken van de middelen. Niet krampachtig. Maar op de gezette tijden. Rondom het Heilig Avondmaal: ook de woensdagavonddienst meenemen, ieder belijdend lid hoort daar te zijn. Daardoor wil de Heere werken. Lees er eens iets over. Biddend om zegen.

Zo oefent de Heere je. Dat zekerheid niet door ons gepakt kan worden. En dat geldt iedereen. Ook die mensen die vanavond een beetje neerkijken op deze categorie. Och ja, zulke stakkers heb je ook nog. Maar ik geloof het en weet dat je zeker moet en mag en kunt zijn. Och, als de Heere je loslaat eventjes, dan hoor je ook bij die stakkers en tobbers. Ja, ook u/jij. Dan kun je niet meer bekijken hoe je het hebt. Dan ben je alles kwijt. En dan helpt het niet dat je weet hoe het zit en hoort, en dat je God vertrouwen mag en niet hoeft te twijfelen. Maar je helpt jezelf niet. Echt niet. Alleen het gebruik van de middelen, smekend om Gods zegen. Want God gebruikt er de middelen voor. Zou het niet anders kunnen? Meer direct en opzienbarend? O ja, dat kan God zeker, maar daar wijst Hij ons niet op. Denk maar aan ons eten. Ons eten. Zou God ons niet in stand kunnen houden en sterker laten worden meer direct? Jazeker dat zou God kunnen. En toch laat niemand zijn eten staan of geef je je kind geen eten omdat je denkt: God kan het ook zo wel. Nee, je gebruikt de middelen. Gelovend dat God die zegenen zal.

Voortgaan in het gebruik van de middelen, naar de tijd van overvloediger genade vurig blijven verlangen, en die met eerbied en ootmoed blijven verwachten. Als in de kamer waarvan de deur dicht zit. En de klink zit aan de andere kant. Blijven roepen en Hij zal opendoen op Zijn tijd. En dan zou je ondertussen al aan het Heilig Avondmaal mogen gaan, want dat onderstreept juist dat de HEERE zal horen en zal opendoen. Opdat je niet zult wegzakken in moedeloosheid, in gelatenheid, in schouderophalen. Want dat is van de duivel. Daar moet je tegen strijden.

En dan de tweede categorie, die heel dicht bij de eerste kan liggen. Mensen die geen heiligheid hebben. Eerste categorie waren mensen met tekort aan zekerheid, nu met tekort aan heiligheid. Mensen die gevluucht zijn tot de Heere Jezus. Hem liefgekrege hebben en je kunt niet zonder Hem. Je denkt toch echt dat je zeggen kunt: Gij weet dat ik U liefheb, dat ik U niet missen kan, Uw bloed, Uw vergeving. Mensen die zich begeren te bekeren, Hem alleen te behagen en voor Hem te leven, en van het

lichaam des doods verlost te worden. Ja, is dat uw portretfoto? Jezus niet kunnen missen en voor hem willen leven?

Maar....je snapt het niet. Je doet zoveel zonde, je hebt zoveel te stellen met jezelf. Met het inwonend kwaad. Eigenlijk ben je er pas nu achter gekomen hoeveel inwonend kwaad er is in jezelf. Gedachten en verlangens die maar steken en prikken richting God en je naaste. Gedachten, opwellingen die God steken: ontevredenheid, ondankbaarheid, een vloek, een erotisch verlangen. Gedachten die je naaste steken: woede, scheldwoorden als 'dwaas', 'gek', hebzucht, natrappen. En als je naar je goede dingen kijkt, kerkgaan, bidden, helpen, och dat valt ook vies tegen. Het walmt en stinkt maar. ook in die op zich goede dingen zit zoveel wat er niet hoort: het is zo traag en lauw, zo'n gesleep om je hart mee te krijgen, of er zit zo'n eerzucht tussen en hoogmoed. Je snapt het niet: eigenlijk voel je je eerder slechter dan beter worden. En je denkt bij jezelf: dat is drie keer niks met mij. Ik uitverkoren zijn, nou vergeet het maar. God zou me goed voorbij kunnen gaan.

Toch is dat niet zo vreemd als het lijkt, gemeente, jongelui. Het zou eerder vreemd zijn als je het niet zo ervoer. Dat je een geloof zou hebben dat steeds minder last heeft van zichzelf. Een geloof dat steeds minder last heeft van zijn zonden en zondige aard. En dat zegt te groeien op zo'n manier dat het steeds minder last heeft van schuldbesef en zondigheid. Want hoe gaat dat? Kijk, als jij katten in huis hebt en je laat die met rust en ze mogen slapen in de vensterbank, dan liggen ze heerlijk stil in de vensterbank. Maar als jij die katten weg wil hebben en je trekt eraan om ze uit huis te slepen, dan worden ze fel, dan kunnen ze slaan met hun poten en krabben. Je wist niet dat ze zo lelijk konden doen. Als je je zonden met rust laat lijken ze zo erg niet, maar als je ze weg wilt trekken uit je leven, dan merk je pas hoe ze opspelen. En dan geldt ook nog om te zeggen dat je steeds betere ogen krijgt: je ziet steeds meer katjes, en steeds beter verstopte katjes. Je gaat ze zoeken en opsporen. Je merkt steeds meer, wat een zondige aard heb ik. En wat komt die op veel plekken naar voren toe.

Toch? En wat zegt de Dordtse Leerregels dan? God zal het gekrookte riet niet verbreken en de rokende vlaswiek niet uitdoven. Wat zouden wij doen met een rietstengel die omhoog staat en waarin je je rikt? Plattrappen, geen last meer van. God niet! Wat doen wij met een kaars die vreselijk walmt en stinkt? Uitdoven. God niet. Hij laat niet varen het werk van Zijn handen. Wat Hij begint maakt Hij af, voleindigt Hij. Hij voltooit wat Hij begint! Want Zijn raad is onveranderlijk! Hij bedenkt Zich niet. Ik val Hem trouwens ook niet tegen. Hij wist allang wat ik voor een zondaar ben, alleen ik begin daar nu pas achter te komen. Maar God breekt Zijn werk nooit af. Omdat het bij nader inzien toch wel erg

tegenvalt. Toch wel heel bar en boos is. Nee, Hij verandert nooit Zijn raad. Zing maar: de HEERE zal het voor mij voleindigen. Het lijkt wel achteruit te gaan, maar de HEERE blijft getrouw. Hij Die een goed werk begonnen is zal het ook voleindigen tot op de dag van Jezus Christus. En aan het heilig Avondmaal verzekert en verzegelt Hij dat.

Want de HEERE stelt zo graag op die bergtop. Dat allen die het leven met Hem kennen, de groten en de kleinen daar zullen zijn. Verzekerd van hun uitverkiezing. Zingend van hun zaligheid en aanbeddend Zijn lof en eer. Bid maar: o HEERE, breng mij, ook mij daar!

Amen